

ת"פ 39067/05/20 - מדינת ישראל נגד ערן נחום

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 39067-05-20 מדינת ישראל נ' נחום(עציר)
תיק חיצוני: 235217/2020

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד חן יבין
נאשם	ערן נחום (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה

החלטה

1. במסגרת החלטה מנומקת שניתנה על ידי ביום 07/02/22 קיבלתי בקשת הממונה על עבודות השירות והוריתי על הפסקת עבודות השירות שהוטלו על הנאשם במסגרת תיק זה.

2. כעת, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, עליי להחליט מהו העונש הראוי להטיל על הנאשם תחת חודשי עבודות השירות שטרם בוצעו.

3. במסגרת החלטתי מיום 07/02/22 פורטו כתב האישום, הסדר הטיעון וגזר הדין נשוא החלטה זו, ועל כן אסתפק בהפניה למפורט בהחלטה האמורה.

4. בהמשך להחלטתי דלעיל, ביום 14/02/22 טענו הצדדים לעניין השאלה מהו העונש הראוי שיש להטיל על הנאשם.

ב"כ המאשימה בטיעוניה הפנתה להסדר הטיעון שהוצג ולנימוקיו, לצד עברו הפלילי של הנאשם, כמו גם לעמדת בית המשפט במסגרת גזר הדין לפיה מדובר בהסדר מקל המצוי ברף הנמוך של המתחם.

בטיעוניה ציינה כי גם לאחר תיקון כתב האישום יוחסו לנאשם עבירות של איום והחזקת סכין - עבירות המצדיקות הטלת עונש מאסר בפועל, בוודאי לאור עברו הפלילי של הנאשם.

בשים לב לבקשות הממונה ולאופן בו ביצע הנאשם את עבודות השירות, עתרה המאשימה כי יתרת ימי המאסר בעבודות שירות, שהנאשם טרם ביצע, ירוצו מאחורי סורג ובריח.

ב"כ הנאשם בראשית דבריו ביקש להפנות לקשיים הראייתיים שעמדו בבסיס הצגת ההסדר בגינם הסכימה המאשימה, על אף עברו הפלילי של הנאשם, להסתפק בעונש מאסר בעבודות שירות.

זאת ועוד, לטענת הנאשם, הוא ריצה מרבית המאסר שהוטל עליו - כארבעה וחצי חודשים מתוך 6 שהוטלו עליו - כך שאין כל היגיון להחזירו אל מאחורי סורג ובריק לפרק זמן קצר כל כך, ומשכך עתר כי בית המשפט יסתפק בפרק הזמן שהספיק הנאשם לרצות.

בעניין זה הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי בשל תקלה טכנית, ישנם ימים בהם הנאשם התייצב לריצוי העונש אך הדבר לא תועד, ועל כן עתר לאפשר שהות להמציא מידע מדויק יותר.

בטיעוניו אף הפנה ב"כ הנאשם לחלוף הזמן מיום מתן גזר הדין, אשר במהלכו לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות נוספות, וטען כי המאמץ של הנאשם לחזור למסלול חיים נורמטיבי בא לידי ביטוי אף בביצוע העונש בצורה טובה ביותר.

במעמד הדיון טען הנאשם כי עשה כמיטב יכולתו לרצות העונש שהוטל עליו, באופן משביע רצון המעסיק, וכי מזה כשנתיים ומחצה עזב את אורח החיים העברייני ולמעשה בקשות אלה נובעות מהתנכלות המשטרה לו.

5. בטרם הכרעה אציין כי לאחר קיום הדיון, הודיע ב"כ הנאשם כי לא עלה בידו להציג מידע אחר מזה שהציג שב"ס.

לא זו אף זו, הממונה העביר לתיק בית המשפט פירוט מלא של תיעוד נוכחות הנאשם במקום ההעסקה, ממנו עולה כי במרבית החודשים הנאשם כלל לא התייצב למקום ההעסקה, חודשים רבים הגיע באופן ספורדי בלבד, ורק בחודש יולי 2021 שהה ימים רבים במקום ההעסקה, וגם אז התייצב רק ל-13 ימי עבודה מתוך 21.

מסיכום המסמך עולה כי לנאשם נותרו 102 ימים לריצוי בעבודות שירות, שהם 149 ימים לריצוי בפועל.

6. שמעתי בקשב רב טענות ההגנה אך אין בידי לקבלן.

טענות הנוגעות לאופן ניסוח התנאי - מקומם במסגרת ערעור על גזר דין ולא במסגרת הליך זה.

גם סוגיות הנוגעות לדיות הראיות שהובילו להצגת ההסדר, מקומן במסגרת המשא ומתן בין הצדדים. ודוק, אין מחלוקת כי טענות אלה נשקלו במסגרת הסדר הטיעון עליו הסכימו הצדדים, וממילא, לאחר שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון - אין מקום לשוב ולהתחשב בקשיים הראייתיים בשנית במסגרת גזירת עונשו, ובוודאי שלא במסגרת החלטה זו.

[ראו לעניין זה רע"פ 1807/22 פלוני נגד מדינת ישראל (16/03/22) אשר מפנה אף לע"פ 2562/10 באדיר נגד מדינת ישראל (02/04/12)].

במצב דברים זה, מה שיש לפניי הוא ההסדר שהוצג וגזר הדין שאישר ההסדר, וזוהי נקודת המוצא במסגרת החלטה זו.

עסקין בנאשם יליד שנת 1976 שלחובתו גיליון רישום פלילי קודם מכביד, שבעת ביצוע העבירות עליהן נותן את הדין - היו תלויים ועומדים כנגדו שני מאסרים מותנים.

על אף מצבו המשפטי המורכב, לאור קשיים ראייתיים, גובש הסדר טיעון במסגרתו הוטל עונש מאסר קצר, המאסרים המותנים הופעלו בחופף, ונקבע שתקופת המאסר שהוטלה תרוצה במסגרת עבודות שירות.

מאז מתן גזר הדין לא הקפיד הנאשם לבצע את עבודות השירות באופן עקבי ומלא. גם אם אנכה את הימים בהם היה עצור או שהה בתנאים מגבילים - עדיין נותרים ימים רבים בהם היה על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו והוא לא עשה כן.

בסופו של יום, במבחן התוצאה, הנאשם לא ריצה מרבית תקופת המאסר שהוטלה עליו.

במצב דברים זה, הטענה כאילו אין זה סביר להשיבו אל מאחורי סורג ובריאח לפרק זמן כה קצר כשהנאשם כמעט עמד באופן מלא בתנאי גזר הדין - איננה רלבנטית עוד.

7. משכך, אני מקבלת את עתירת המאשימה וקובעת כי יתרת ימי המאסר שטרם ריצה הנאשם ירוצו מאחורי סורג ובריאח.

ההחלטה תומצא לממונה על עבודות השירות.

8. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.